

Anyajuhok takarmányigénye és étkessége legeltetési báránynevelés időszakában

Németh Laura

Takarmányozási és takarmánybiztonsági mérnök, Msc, levelező

Állattenyésztési Tudományok Intézet, Állatnemesítési Tanszék

Belső témavezető: Dr. Polgár József Péter egyetemi docens, MATE Georgikon Campus

Diplomadolgozatomban egy korábban végzett PhD kísérlet alapadatainak egy részét dolgoztam fel új szempontok szerint. A vizsgálat célja az anyajuhok takarmányigényének és étkességének a felmérése volt, legeltetési báránynevelés időszakában. A korábban elvégzett kísérlet sokrétű adatbázissal szolgált. 40 anyajuh vett részt a vizsgálatban magyar merinó és német húsmerinó fajtában. A gyeptermetés mennyiségéről és minőségéről is rendelkezünk megfelelő adathalmazzal. Május, június és július hónapban is történt mintavétel a legeltetett területről. A gyeptermetés mennyiségét és beltartalmi paramétereit is tartalmazza az adatbázis. Az anyajuhok esetében júniusban és júliusban is három egymást követő napon történt mérlegelés reggel, kihajtás előtt és este behajtás után, valamint megállapításra keült az étkesség és kondíciópontozás is történt.

Ezen adatok ismeretében az SPSS statisztikai program segítségével végeztünk elemzéseket. Először az egész állományra kivetítve készült egy leíró statisztika. Megállapításra kerültek a minimum, maximum és átlagértékek az életkor, a reggeli súly, az esti súly, az étkesség és a kondíciópontszámok tekintetében.

Ezután a genotípusok értékelése következett szintén leíró statisztikával. A német húsmerinó fajtájú juhok néhány kg-al nehezebbek a magyar húsmerinónál. A vizsgált súlyváltozásoknál a magyar merinó két esetben 0,5kg-al többet gyarapodott, mint a német húsmerinó. A többi esetben nincs jelentős különbség. Az étkesség tekintetében visszaesés volt megfigyelhető a két hónap tekintetében, ezt valószínűleg a csökkenő gyeptermetés okozta.

Statisztikailag igazolhatóan is vizsgálatra került a genotípus hatása. Az eredmény szerint nincs statisztikailag igazolható különbség a két fajta eredményei között, mivel a p érték mindenhol nagyobb, mint 0,05.

Korcsoportok szerint is vizsgálatra kerültek a juhok eredményei. A vizsgálatban 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 és 11 éves állatok vettek részt. A kondíciópontokat és az élősúly adatokat figyelembevéve az 5- és 11 éves állatok értek el gyengébb eredményt. Ezen vizsgálatokat statisztikailag igazolhatóan is alátámaszthatjuk, ugyanis a teszt során 6 esetben volt kisebb a p érték, mint 0,05.